

LÁ THƯ MỤC VỤ

Mùa chay đã về. Chúng ta bắt đầu hành trình Mùa Chay từ Thứ Tư Lễ Tro đến Chúa Nhật Lễ Lá, tức 40 ngày. Trong đoạn Tin Mừng của Chúa Nhật này thánh Mácô viết: “Khi ấy, Thánh Thần thúc đẩy Chúa Giêsu vào hoang địa và Người ở đó suốt bốn mươi đêm ngày, chịu Satan cám dỗ”. Tôi cũng giống như đa số quý ông bà anh chị em, đã trải qua nhiều Mùa Chay, nhưng chưa bao giờ đặt câu hỏi tại sao lại có bốn mươi ngày Mùa Chay? Có phải vì Chúa Giêsu ăn chay bốn mươi đêm ngày trong hoang địa trước khi ra giảng đạo? Hay có một lý do nào khác? Và con số 40 có ý nghĩa gì?

Trước hết chúng ta giờ lại Cự Ước để thấy rằng ông Nôê đóng tàu trong 40 ngày. Ông Môsê lên núi Sinai và ở trên đó 40 ngày để chuẩn bị nhận 10 Điều Răn. Và dân Do Thái đã lang thang trong sa mạc 40 năm trước khi vào Đất Hứa. Tại sao những sự kiện trên đều có con số bốn mươi? Tại sao không là ba mươi hay năm mươi? Theo tiến sĩ D’Ambrosio, “có thể bởi vì người phụ nữ phải mang thai 40 tuần lễ để thai nhi đủ thời gian phát triển trước khi chào đời. Nên ‘những bốn mươi’ trong Kinh Thánh có ý nghĩa là một khúc dạo đầu cần thiết tuy không thoải mái để cho cái mới chào đời. Trong trường hợp ông Nôê đó là sự tái sinh của thế giới tội lỗi sau khi được tẩy rửa bởi trận hồng thủy. Trong trường hợp ông Môsê đó là sự chào đời của Dân Giao Ước. Trong trường hợp của Israen đó là sự bắt đầu của một hiện hữu mới và ổn định tại Đất Hứa. Và đối với trường hợp của Chúa Giêsu trong đoạn Tin Mừng Chúa Nhật này đó là sự chào đời của Dân Israen mới được giải thoát khỏi tội lỗi, được hoà giải với Thiên Chúa, được cai quản bởi luật của Thánh Thần hơn là luật được khắc trên đá”. (Dr. Marcellino D’Ambrosio, Forty Days of New Life, The Crossroads Initiative).

Dưới cái nhìn trên chúng ta thấy trong bốn mươi ngày của Mùa Chay, Giáo hội muốn chuẩn bị cho con cái của mình một thời gian đủ để có thể được ‘tái sinh’ với Đức Kitô trong đời sống mới trong ngày Ngài sống lại.

Trong cuộc sống chúng ta không thể trốn tránh sự tấn công của các cơn cám dỗ; nhưng chần chẫn một điều rằng cám dỗ hay thử thách được gọi đến không phải để làm cho chúng ta sa ngã; nhưng chúng được gọi đến để giúp tinh thần chúng ta thêm mạnh mẽ và tiếp sức cho ý chí, trái tim và linh hồn của chúng ta. Chúng không có ý để phá huỷ chúng ta nhưng cho lợi ích của chúng ta. Đây là những bài sát hạch để qua đó chúng ta trở nên những chiến sĩ và lực sĩ của Chúa.

Giả sử có một cầu thủ bóng bầu dục (football) thi đấu xuất sắc trong đội hạng hai và tỏ ra là một cầu thủ đầy triển vọng, vậy ông bầu của đội bóng sẽ làm gì? Chắc chắn ông ta sẽ không gọi anh ta vào đội hạng ba để thi đấu vì nếu như vậy anh ta sẽ hạ đối phương dễ như ăn gỏi không tốn chút mồ hôi nào; nhưng ông sẽ gọi cầu thủ này thi đấu ở đội hạng nhất để thử thách khả năng của anh và cho anh cơ hội để chứng tỏ tài năng của mình. Giống như vậy, cám dỗ và thử thách cũng là để giúp chúng ta chứng tỏ nhân cách và trở nên mạnh hơn để chiến đấu với ma quỷ.

Phúc Âm Mácô chỉ nói ngắn gọn rằng Chúa Giêsu vào hoang địa và ở đó bốn mươi đêm ngày, chịu Satan cám dỗ, nhưng không nói đó là những cám dỗ nào. Phúc âm của Matthêu và Luca thì nói rõ hơn về ba loại cám dỗ: *lượng thực, quyền hành, và tôn giáo*. *Lượng thực* là biểu tượng của tất cả những thứ chúng ta dùng để giữ mạng sống, và nó là một hồng ân to lớn. Nhưng Satan dùng lượng thực vật chất để lôi kéo chúng ta xa rời những nhu cầu quan trọng hơn đó là sự đói khát thiêng liêng và lương thực tinh thần. *Quyền hành và khả năng lãnh đạo* được Chúa ban với mục đích là để phục vụ cho lợi ích chung; nhưng Satan tráo đổi nó để xúi những nhà lãnh đạo dùng nó để tôn vinh chính họ và trở thành những bạo chúa giống như hấn. Tham vọng quyền lực và danh tiếng thực ra chỉ dẫn tới việc làm nô lệ cho Thần Bóng Tối chứ không làm ta thành người thống trị. Và cuối cùng, cơn cám dỗ ma giáo nhất, đó là *tà giáo*, có nghĩa là dùng Thiên Chúa cho vinh quang của chính chúng ta, dùng những tài năng Ngài ban để thu hút người khác chú ý đến chúng ta hơn là chú ý đến Chúa. Đây cũng là cách sống đạo của các Biệt Phái, thứ mà Chúa Giêsu lên án.

Như chúng ta đã biết Chúa Giêsu đã chiến thắng cuộc đấu vật đầu tiên đó. Nhờ vậy, Ngài chỉ cho chúng ta phương thế để không bị Satan quay như dế. Đó là ăn chay, khiêm tốn phục vụ, đức tin chân chính, và Lời Chúa. Chay tịnh giúp chúng ta thoát khỏi sự bám víu vào những thoả mãn vật chất và kích thích những hương vị tinh thần. Khiêm tốn phục vụ giúp chúng ta phá vỡ vòng vây của kiêu hãnh. Đức tin chân chính giúp chúng ta thoát khỏi mê tín dị đoan, ma thuật, và những tôn giáo ngạo mạn. Và Lời Chúa được coi là lưỡi kiếm của Thánh Thần, vũ khí bí mật, giúp chém đứt những giá trị của kẻ thù.

Vậy trong bốn mươi ngày Mùa Chay năm nay, chúng ta hãy dùng những chiến thuật của Chúa Giêsu, vị thủ lĩnh của chúng ta, để phá vỡ vòng vây của ma quỷ. Những chiến thuật đó là cầu nguyện, ăn chay, khiêm tốn phục vụ, bí tích Thánh Thể và Lời Chúa. Vì nếu chúng ta kiên tâm dùng những chiến thuật này trong Mùa Chay Thánh, chúng ta sẽ bước vào vùng trời tự do bao la. Bóng tối sẽ nhường chỗ cho ánh sáng huy hoàng. Và qua bốn mươi ngày cuu mang những khả thể, sự sống tươi mới và tuyệt diệu sẽ được sinh ra trong chúng ta.